

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 19 stycznia 1956 r.

w sprawie obowiązku uiszczenia zaliczki na podatek gruntowy na rok 1956.

Na podstawie art. 3, art. 10 i art. 26 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się dla podatników podatku gruntowego obowiązek uiszczenia zaliczki na podatek gruntowy na rok 1956 bez wzwania przez prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej.

2. Od obowiązku uiszczenia zaliczki (ust. 1) wolne są nowopowstałe rolnicze zrzeszenia spółdzielcze, rolnicze spółdzielnie wytwórcze i rolnicze zespoły spółdzielcze, co do których

uchwały o założeniu zostały podjęte i zatwierdzone po dokonaniu indywidualnych żniw w 1955 r.

§ 2. Wysokość zaliczki (§ 1 ust. 1) wynosi:

- 1) 45% wymiaru podatku gruntowego, ustalonego za rok 1955, po uwzględnieniu obniżek zastosowanych w roku 1955 na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1955 r. w sprawie obniżek i ulg w podatku gruntowym (Dz. U. Nr 23, poz. 145) oraz obniżek i ulg wynikających z §§ 4 i 5 wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów;

2) 25% kwoty wymiaru podatku gruntowego za rok 1955:

- a) dla rolniczych spółdzielni produkcyjnych (rolniczych zrzeszeń spółdzielczych, rolniczych spółdzielni wytwórczych i rolniczych zespołów spółdzielczych),
- b) dla zrzeszeń uprawy ziemi, zespołów uprawowych i sąsiedzkich grup uprawowych co do gruntów przydzielonych im do zagospodarowania na podstawie umowy zawartej z prezydium rady narodowej na okres co najmniej 3 lat w ramach likwidacji odłogów i innych nie zagospodarowanych użytków rolnych bądź przekazanych do użytkowania w trybie dekretu z dnia 9 lutego 1953 r. o całkowitym zagospodarowaniu użytków rolnych (Dz. U. Nr 11, poz. 40).

§ 3. Jeżeli obowiązek podatkowy w podatku gruntowym powstał w dniu 1 stycznia 1956 r., podstawę obliczenia zaliczki stanowi kwota podatku gruntowego, która byłaby ustalona z gospodarstwa rolnego według zasad obowiązujących w 1955 r., gdyby podatnik w 1955 r. podlegał obowiązkowi podatkowemu.

§ 4. Zaliczkę obniża się o stosowne procenty, określone w przepisach §§ 6 i 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1955 r. w sprawie obniżek i ulg w podatku gruntowym, jeżeli podatnikowi przysługują w roku 1956 ulgi w podatku gruntowym na podstawie tych przepisów.

§ 5. Zaliczka jest płatna:

- 1) dla podatników wymienionych w § 2 pkt 1 — w dwóch równych ratach do dnia 29 lutego i do dnia 15 maja 1956 r.;
- 2) dla podatników wymienionych w § 2 pkt 2 — do dnia 15 maja 1956 r.

§ 6. Zaliczki na podatek gruntowy na rok 1956 nie wymierza się w całości lub w części w przypadku, gdy:

- 1) podatnik przystąpił i włączył grunty do zarejestrowanej rolniczej spółdzielni produkcyjnej;

2) podatnik przestał być właścicielem (posiadaczem, użytkownikiem, dzierżawcą gruntów państwowych) gospodarstwa rolnego lub jego części;

3) podatnikowi według obowiązujących przepisów przysługuje na rok 1956 zwolnienie od podatku gruntowego.

§ 7. 1. Prezydium powiatowych i miejskich rad narodowych mogą udzielać z urzędu lub na wniosek podatnika przy poborze zaliczki ulgi z § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1955 r. w sprawie obniżek i ulg w podatku gruntowym w przypadkach, gdy w grudniu 1955 r. lub w 1956 r. gospodarstwo rolne zostało nawiedzone klęskami żywiołowymi lub losowymi w stopniu uzasadniającym przyznanie takiej ulgi.

2. W przypadkach gdy to jest uzasadnione na skutek zaistniałych w 1955 r. nadzwyczajnych okoliczności, istotnie osłabiających zdolność płatniczą podatnika, a podatnikowi temu udzielono ulgi w podatku gruntowym za rok 1955 w trybie § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1955 r. w sprawie obniżek i ulg w podatku gruntowym i podatnik ten nie posiada zaległości w podatku gruntowym za rok 1955, prezydium powiatowych rad narodowych i rad narodowych miast stanowiących powiaty mogą na wniosek podatnika udzielać odroczeń płatności każdej raty zaliczki w granicach uprawnień zawartych w § 58 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 września 1951 r. w sprawie wykonania dekretu o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1951 r. Nr 50, poz. 362, z 1952 r. Nr 32, poz. 225, z 1953 r. Nr 30, poz. 116 oraz z 1954 r. Nr 15, poz. 57 i Nr 27, poz. 108).

3. Upoważnia się prezydium rad narodowych miast nie stanowiących powiatów do odraczania na wniosek podatnika terminu płatności każdej raty zaliczki w przypadkach i w granicach uprawnień określonych w ust. 2.

4. Ogólna suma ulg, o których mowa w ust. 1, nie może przekraczać 5% całej kwoty zaliczki, ustalonej na terenie danego powiatu (miasta) dla wszystkich podatników wymienionych w § 2 pkt 1.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1956 r.

Minister Finansów: T. Dietrich